

Cykeltur 1991: "Östeuropatouren". Dagboksanteckningar. Centurion Pro Tour 1989 års modell

Not: det som är markerat med hakparentes [] är noteringar gjorda i efterhand år 2008. Odo står för odometer, dvs. vägmätare och anges i kilometer.

Inledning

Jag hade dagarna innan skickat cykeln i förväg från Göteborg till Trelleborg. Första landet är Östtyskland, vilket innan murens fall av någon obegriplig anledning hade varit förbjudet att besöka per cykel, så jag måste ha varit en av de första västerlänningarna på cykeltur genom Östtyskland vilket möjliggjorde först detta år.

Sverige – Prag

Torsdag 16 maj. Iväg det bär. Tåg till Malmö och sedan buss till Trelleborg. Väl framme i Sazznitz på eftermiddan tänkte jag att det skulle vara trevligt att cykla några mil. Stannade i Putbus och åt kvällsmat, men hittade (som vanligt) inget "Zimmer Frei". Därefter till Samtens där jag tyckte att 30 DM var för mycket varför jag fortsatte i skymningen till Stralsund: Skitnödig, så fort in och beställa en öl och samtidigt gå på muggen. Alla hotell i stan är fullbokade så jag fortsätter i mörkret. I utkanten av Stralsund hittar jag ett zimmer för 30 DM med frukost, vilket jag hälsar med glädje. Odo 70, vilket gör 7 mil.

Fredag 17 maj. Efter en jättefrukost gav jag mig iväg vid 9.30 mot Greifswald. Tog gamla vägen som går parallellt med den nya: ingen trafik, men, gatstensbeläggning mer än två mil [det är ett helvete att cykla på detta slag av beläggning – det hoppar och studsar så man tror att njurarna ska komma upp genom strupen!]. Nåväl, stenbeläggning verkade de ha lite här och där, åtminstone på de mindre vägarna. Jag försöker undvika de riktigt stora vägarna, varför det blir lite zick-zack-körning. I Stavenhagen stannade jag på ett "Gaststätte". De hade en gitarr och jag drog några låtar [Beatles-låtar som de trots den tidigare muren kände väl till och sjöng med]. Succé!

Nu har jag kört närmare 10 mil och börjar leta efter ett zimmer. Efter ytterligare 3 mil är jag i en större stad, Neubrandenburg. Ett par kilometer utanför ska det ligga en campingplats. Njet, nej, tji. Närmaste ligger 4 mil söderut. Nu börjar solen gå ner: stannar i Usadel och tar två öl samtidigt som jag är beredd att sova i en busskur. Där blir jag upplyst om att det finns ett motell 500 m längre bort. Sagt och gjort, men tyvärr så måste jag punga ut med 60 DM. Men vad gör man i min situation? Mestadels har det varit platt hela dan, ibland sidovind, ibland motvind. Det är långtifrån varmt så ibland kör jag i T-shirt och shorts, ibland med jeans och jacka. Just nu har jag hamnat på en vältrafikerad transitväg som leder rakt mot Berlin. Jag försöker göra allt för att undvika Berlin, men vis av erfarenhet misstänker jag att jag ändå hamnar där till slut. Odo 21,5, vilket gör 14,5 mil. Snitt 20,5 km/h.

Lördag 18 maj. Efter en bra frukost ger jag mig av vid 10-tiden. Till en början är det backigt, men bra vind. I Neustrelitz pratar jag med tre svenska motorcyklister, sedan ger jag mig in på lite mindre vägar p.g.a. den häftiga trafiken. Jag åker genom ett vackert sjödistrikt där det både är vackert och nästan platt. Efter sådär 5-6 mil är jag ute på huvudvägen igen, men eftersom det är lördag finns det ingen tung trafik. I Oranienburg letar jag upp ett vandrarhem som är "vandrarhotell" (jugend hotel). Ett mer överkomligtpris – 18,50 DM – för en säng i ett dubbelrum. Just nu sitter jag i solskenet vid stranden, dricker en öl och har det allmänt bra. Förhoppningsvis blir jag ensam i rummet i natt. Mestadels har det varit sid- eller medvind

Idag. Jag håller tydligen stadig riktning mot Berlin och det är bara drygt tre mil dit. I morron söndag är det nog ganska lite trafik så det ska nog gå bra att ta sig igenom där. Odo, vilket gör 11,3 mil.

Söndag 19 maj. Och iväg till Berlin det bar. Ganska snabbt kom jag ut på huvudvägen till Berlin. Jag tänkte försöka hitta Unten der Linden [paradgatan i Berlin]: med den fina skyltningen var det bara ”pang på” (och lika fint skyltat när jag skulle ut ur stan). Eftersom det är stans stora promenadstråk så var det ett ”måste” att leda cykeln där. Överallt sålde man saker: framför allt ryska militäruniformer- och knappar, dock såg jag ingen som sålde bitar av muren, vilket de gjorde tidigare. På väg ut från stan stannade jag vid före detta muren som skilde Västberlin från Östtyskland: En beklämmande syn; en mycket bred gata där de säkert hindrat många människor att ge sig av till väst.

Ut från Berlin var det väldans trafikerat, men ju längre jag kom bort, desto mer glesnade trafiken. Enligt kartan skulle det ligga en campingplats knappt en mil söder om Zossen, men när jag kom fram visade det sig att det också fanns ett vandrarhem. Hoppas inte att detta vandrarhem är normgivande för de andra vandrarhemmen: det finns bara rinnande kallt vatten. Men det verkar som att jag får en åttapersoners stuga helt för mig själv i natt (hoppas att jag kan hålla värmen, för det finns ingen centralvärme). Annars så verkar den här platsen vara ett stort rekreativcenter för östtyskarna: majoriteten av bilarna är av östtyskt ursprung. Det verkar finnas en fin badsjö här, men det är nog kallt i vattnet.

Idag har jag kört i jeans (som håller på att gå sönder) och den blå addidasjackan eftersom värmen låter vänta på sig. Som det ser ut nu så blir det oväder inatt, så det är nog bra att jag inte campade som jag tänkte från början. Häromdan så kärvade högerpedalen, men det verkar ha släppt nu; istället kommer det oroväckande ljud från västerpedalen, troligtvis ett lager. Om jag kommer ner till Dresden så bör jag nog försöka att byta ut pedalerna *innan* jag ger mig in i Tjeckoslovakien.

Oranienburg—Mellensee (Klansdorf), odo 412, vilket gör 8,4 mil. Får se vart det bär hän i morgon, men om det är dåligt väder så stannar jag nog en natt till (har dessutom lätt muskelkänning i väster knä).

Måndag 20 maj. Tuffaste dagen hittills. Ingen frukost hade de på vandrarhemmet och värden var bra mosig efter att ha supit hela natten med sina kompisar. Först efter ett par mil fick jag nåt i magen: en chokladkaka och en kopp kaffe. Knappt en kilometer senare fanns det ett matställe öppet, så jag slank in där för att få lite mat också. Annars var det mest stängt idag (annandag pingst), dessutom är massor av ställen stängda på måndagar och ibland tisdagar också: de verkar inte vara alltför ”service minded” i det forna DDR.

Nästan hela dan har jag haft motvind men som tur är så är det mestadels platt. För senare efterforskning när jag kommer hem blir att titta vad Lauchhammer är för ställe: det var ett enormt gruvsamhälle eller nåt i den stilen, med stora tåg som gick rakt ned i underjorden [En järngruva och gruvsamhälle grundat på 1700-talet]. Det här området kan man verkligen kalla Östtyskland, med allt vad det innebär.

Sedan ett par mil tillbaka hade jag börjat leta efter ett ”zimmer” eller nåt hotell: tji som vanligt. Jag styrde därför kosan mot Bernsdorf där det finns en campingplats. När jag kom fram vid 19-tiden var det stängt, men jag fick tag på värden som gav mig tillåtelse att campa: 1.50 DM per natt kostade det visst, men jag behövde inte betala. Nåväl, jag plockade av

grejerna från cykeln, men efter en grundligare inspektion beslöt jag mig för att fortsätta (toaletterna ur funktion, inga duschar, etc.). Nu styrde jag kosan mot Königsbrück som fick bli det absolut sista stället, men, inte tillstymmelse till nåt hotell eller liknande. Efter ett par kilometer stannar jag i en liten by och repar mod efter en korv och öl. Nu är klockan 20.30 och jag är tvungen att sätta på belysningen. Efter en mil är jag i Hermsdorf och får syn på ett Gasthaus (annars så brukar de heta Gaststätte och har då bara mat), och hoppas att de har några rum också. Men ack nej, får höra att det även i Dresden är fullbokat, men han som har detta gasthaus är vänlig nog att ringa ett ställe och fråga om de har plats för mig. Bingo! Han ger mig beskrivning och efter en kilometer kommer jag till Weixdorf och får ett "zimmer frei".

Det var kolsvart ute så jag skulle ha missat skylten om jag inte hade fått vägbeskrivning. En vänlig dam tog emot mig och uppe på rummet stod en öl och väntade – härligt! [han som fixade rummet hade berättat att jag hade cyklat 16 mil, så värdinnan trodde att det nog skulle smaka med en öl. Hon hade rätt!] Just nu är jag beredd att betala hur mycket som helst för rummet, men efter en natts sömn blir jag nog snålare. I morron åker jag in till Dresden (1,5 mil) för att köpa jeans (de jag har är totalt utslitna) och fortsätter upp i bergen till Tjecko-slovakien. Jag planerar att köra till Teplice som ligger 7,5 mil härifrån, men det blir tuffa mil efter Dresden så eventuellt campar jag strax före gränsen. Odo 576= 16,4 tuffa mil (känner mig helt slut nu).

Tisdag 21 maj. Idag så fyller morsan år. Det här har varit den bästa dagen hittills: på morronen duggregnade det, men precis när jag skulle åka så slutade regnet. Priset på rummet var lyckat: 20 DM med frukost. Började dagen med en välbehövlig dusch och sedan blev det frukost. Som vanligt i Tyskland blev en stadig frukost, samtidigt som jag språkade med värdinnan, frau Siegesmund. Min tyska börjar nu bli allt bättre och om jag och den jag pratar med anstränger sig, går det att föra en konversation på "barnnivå". Det hjälper mycket att tala om att jag kommer per cykel från Sverige och att "ich sprasche nicht so gut deutsch". [Jag läste tyska 20 år tidigare i 7:an och halva åttan; jag har haft ganska lätt för det tyska språket och har talat tyska på många andra resor också].

Efter halvannan mil var jag i Dresden. Där började det duggregna så jag fick söka skydd. Precis där jag tog skydd råkade turistbyrån ligga! Jag gick in och blev rekommenderad en mindre väg som leder mot gränsen. Sedan gällde det att leta upp ett större varuhus för att försöka få tag på ett par jeans. Hundra meter från turistbyrån fanns det ett gatustånd där jag fick tag på ett par Wrangler med bra passform för 90 DM. Turen fortsätter hålla i sig: istället för att ta den tungt trafikerade transitvägen så tog jag den mindre vägen. I stort sett hade jag medvind hela tiden. Vid Heidenau började stigningen upp till ungefär 1000 meters altitud. Till gränsen var det 38 kilometer och de första dryga 30 hade jag en stigning på ett par procent och god medvind. I snitt höll jag en 17-18 km/h! Sista halvmilen till gränsen var det dock värre; där fick jag långa sträckor köra på ettan med 5-6 kilometers fart.

Precis innan gränsen spenderade jag mina sista tyska mynt på ett par chokladkakor och passade på att växla mina stora sedlar till 10 DM-sedlar [Tjeckoslovakien är mycket billigt och redan en tiomarkssedel var ganska stor]. 100 DM stoppade jag i kalsongerna för att inte behöva redovisa samt ha som "mutpengar" [på den här tiden kollades alla pengar som fördes in i Östeuropa och checkades av vid avfärd från landet – då måste allt stämma, i alla fall hade det varit så i både Polen (se blågg 31/1 2008) och Sovjetunionen som jag besökt många år tidigare]. Först tittade passkontrollanterna i mitt pass och frågade om jag hade cyklat ända

från Sverige. – Ja, svarade jag och så önskade de mig lycka till! Tullen bara log och det var ingen som frågade efter hur mycket pengar jag hade [!].

Direkt efter gränsen fanns det en bank. Glad i hågen traskade jag in och ville växla mina resecheckar, men nein, no, nichts. Närmaste ställe var ett hotell i Prag. Moll kändes det nu. Men som vanligt vid gränsen (att ponera är detta dock Öst) fanns det fler växlingskontor. ”Det kostar inget att försöka”, tänkte jag, och prövade igen vid nästa växlingskontor. Inga problem att växla där inte. För 200 DM fick jag en sjuhelvetes massa kronor (kčs): 3400 minus 70 = 3330 kčs (för en svensk hundralapp får man ungefär 470 kčs, så för enkelhetens skull dividerar jag alltså med 5 för att ha koll på vad saker kostar.

Efter gränsen var det en ”sjuhelvetes” nerförsbacke på en mil och jag var tvungen att bromsa då jag kom till 74 km/h (nytt rekord!). Under nästan hela denna milen fanns det en kö åt andra hållet där det var långtradare parkerade. Jag undrar när de egentligen kommer fram till gränsen! Målet för dagen var Teplice. Inne i centrum försökte jag hitta en turistbyrå eller en Cedok [som är nåt liknande], men nej och nej. Klockan var nu 17.30 och jag tänkte att det börjar som vanligt med problem att få husrum. Ut igen på stora vägen mot Pilzen ser jag att det finns en campingplats 1 kilometer därifrån. Väl framme där så blir jag anvisad ett ställe att slå upp tältet på, men eftersom regnet hänger i luften så slår jag på stort och beställer en stuga (4 personers). Priset var så jag höll på att ramla baklänges: 98 kčs (20 kronor) och då fick jag både lakan och tillgång till varm dusch samt en radio med *en kanal*. Just nu sitter jag på en restaurang i Bilina och skriver i dagboken, 1,5 kilometer från campingen och har just ätit en stek för 32 kčs (7:50 kronor) och nu skörtar de upp mig för ölen med hela 7:80 (= 1:75 kronor). Som det verkar nu, efter ett par timmar i Tjeckoslovakien, är det *förbannat billigt*.

I morron bär det av mot Pilzen, som ligger 80 km härifrån. Odo 683, vilket är lika med 10,7 sköna mil. Ett intryck så här i sena timman är att det finns ganska många människor i bedrövligt skick. För säkerhets skull delar jag därför upp pengarna på flera poster. Ett litet sista p.s.: Grindarna till campingen stänger officiellt kl. 22.00, men när jag skulle in (21:45) var de låsta. Vad gör man då med en 2,5 meter hög mur? Jo slänger/varsamt lägger över cykeln på andra sidan och sedan inga problem!

Onsdag 22 maj. Vaknade vid 8-tiden och funderade om jag skulle fortsätta till Pilzen eller ta en vilodag. Det fick bli det senare alternativet och så somnade jag om. Efter att riktigt ha vilat ut begav jag mig de 1,5 milen till Most, där jag strövade omkring och tittade i affärer. Här fick jag verkligen prov på östeuropeisk ineffektivitet: massor av anställda på avdelningar med, efter svenska mått, mycket tomma hyllor. Deras varuhus påminner mycket om det jag såg i Leningrad för 16 år sedan. En upptäckt som jag snabbt gjorde var att 500 kčs-sedlarna var alldeles för stora så jag letade upp en bank för att växla ned dem till 100 kčs-sedlar. Vad jag sedan behövde var en tjeckisk karta, men det fanns ingen bokhandel så långt ögat nådde. Som en räddare i nöden fann jag då ett Cedok-kontor som kunde upplysa mig om var det fanns en bokhandel. Utbudet var av ”öst-mått” och jag fick nöja mig med en karta i skala 1:800 000, fast jag ville ha en i högst 1:500 000.

Idag har det varit väldigt blåsigt och genom de höga bergen i närheten blir vinden väldigt nyckfull. På campingplatsen är det lika tomt som i kyrkan, bara ett par till bungalows (av ca 30) är upptagna. På vägen tillbaka från Most tog jag en sväng genom en by som var som att komma tillbaka till 1800-talet. På kvällen blev det en snabbrengöring av cykeln och en välbehövlig dusch. Kvällsmaten kan nog sägas vara i det påvraste laget, men det finns nog bättre ställen än det här ”Hotel Praha”.

Annars så var det ganska varmt idag, omkring 20 grader, och man får väl hoppas att sommaren är på väg så småningom. Får se hur jag gör i morron bitti: endera till Pilzen, dit är det 11,5 mil, eller till Karlsbad [Karlovy Vary] som bara är 8 bergiga mil.

I skrivande stund sitter det här vid bordet två yngre damer av zigenartyp och flirtar med mig, får se vad de har för avsikt med detta. Odo 718=3,5 mil. Ett litet p.s. Kl. 19:50 är jag tillbaka på campingen, något skakig. Väl ute på gatan på stora torget började de två zigenerskorna att omfamna och pussa mig samt kalla mig "sexy, sexy". Efter ett par sekunder tar den ena upp plånboken som jag hade i bakfickan, men blixtnabbt slår jag den ur hennes näve. Därefter stoppar jag plånboken i kalsongerna och börjar låsa upp cykeln. Då kommer de igen och sliter i cykeln (med ett leende) och så försöker den andra att sno min halspåse med massor av pengar och resecheckar. Alldeles i närheten (ca 20-30 meter) har de manliga kompisar av "zigenartyp", så för att rädda mig sliter jag upp morakniven som sitter på cykeln [som en säkerhetsåtgärd har jag alltid på längre utlandsturer en morakniv lättillgängligt fastsatt på övre ramröret för alla eventualiteter, såsom exempelvis denna]. Räddad, men under tumultet som uppstår tappar jag kniven men ingen av tjejerna har sinnesnärvaro nog för att plocka upp den, så jag hinner först. [Jag kommer även ihåg att jag gjorde allvarligt menade utfall med kniven och hade vilt stirrande blick; både flickorna och deras manliga vänner såg att jag inte var den vanlige lättrånade turisten; det är ju inte så många turister som sliter upp en kniv och går till anfall!]. Nåväl, upp på cykeln och i maklig fart som en markering att jag inte är rädd för dom, samtidigt som jag viftade med kniven. Jag cyklade i motsatt riktning mot campingen så de inte skulle veta att jag bodde där.

Vad jag lärt mig av detta är att 1) ha inte mycket kontanter utifall jag blir rånad; 2) som alla säger, dela upp pengarna; 3) avvisa alla människor av [en viss etnisk härkomst]-typ. Nu går jag till restaurangen här bredvid campingen och tar mig en öl. God natt.

Torsdag 23 maj. Stack iväg strax efter klockan 9 i riktning mot Pilzen. Mycket kallt och en sjuhelvetes motvind. Pilsen eller Karlsbad? Svaret gavs av vinden: det blev Prag. Mestadels har jag haft sidovind eller vinden bakifrån. Trots en massa hiskeligt långa backar fick jag en medelfart runt 22 km/h. Strax efter Most åt jag en superbilig brunch. Ris och gulasch samt en Pepsi blev 22 kčs (ungefär 4:50). Efter Slany fick jag köra 2 mil på en motortrafikled med hjärtat i halsgropen och hoppades att polisen inte skulle få tag i mig. När jag närmade mig Prag var jag ovanligt smart, tyckte jag: Jag kom utefter R7 men så att det (enligt min karta) fanns två campingplatser vid R6. Så jag sökte mig till den vägen, men hamnade till slut i centrum av Prag utan tillstymmelse till campingplats. I centrum fick jag reda på att det fanns campingplats utefter R5, vilken jag tidigare hade kunnat nå med två kilometers omväg. Som det var nu fick jag köra uppför alla backar till Prags utkanter (11 km). Den sista halvmilen började det regna också.

När jag kom till campingen hade de bara *en* bungalow för *en* natt, men *eventuellt* kommer det några avbokningar, annars får jag sova i tältet. I receptionen sa värdinnan att hon skulle göra vad hon kunde när hon fick höra att jag nog stannar 3-7 dagar (för att söka efter Svejek, men det sa jag inte) [ett av målen med resan var att följa den tappre soldaten Svejek i hans fotspår. Som reseguide hade jag boken i två volymer! Dock var det tyvärr bara i början som jag följde honom, sedan tog andra resrutten över]. Bungalowen här är klart sämre än den i Bilina: äldre, mindre (2 pers.), ingen infravärme, dyrare (200 kčs= 40 kronor) och i allmänt dåligt skick, men jag överlever nog.

Nu när jag ska leta efter Svejek får jag nog låta hojen stå ett par dar, får se hur det går med konditionen då. Odo 828= 11 mil, som hade varit omkring 9 om jag vetat var campingen låg!

Fredag 24 maj. Får hyra en annan bungalow för en vecka: kostnad 1400 Kčs (300 kronor). För närvarande är det fruktansvärt kallt i Prag och det kommer regnskurar titt som tätt. Nu har jakten på Svejeks ande börjat. Först begav jag mig till Milesovska nr 4 där Jaroslav Hasek bodde [författaren till Svejek. Jag har även tagit en massa fotografier på alla ställen jag besökte och som jag numrerat i dagboken, men vanligtvis inte här]. Just nu sitter jag på ett gammalt ölkafé som ligger i korsningen Slavikova—Ondrickova, ett par hundra meter från där Hasek bodde. Hostine c u Cechie heter stället. Härifrån har jag för avsikt att ta mig ner till polisstationen på Salmgatan (Salmovská), dit Svejek fördes efter att ha blivit arresterad. Från polisstationen vid Salmgatan fördes Svejek, ledsagad av en poliskonstapel: hörnet av Jecnagatan—Karlsplatsen. Där ligger poliskammaren (än idag) på Karlsplatsen—Spatnegatan.

Så småningom släpptes Svejek ut. Väl hemma drabbades han av gikt när han skulle mönstra på ön Strelecky. Han begav sig hemifrån i rullstol och kom till Vaclaplasen. Kort nr 14 skulle kunna vara Firman Polak på Dlouhagatan (kortet är taget där), handel i olja och färg. Där köpte Svejek olja för 10 kronor, ”invigd av biskopen”, för att fältprästen skulle kunna utdela ”sista smörjelsen”.

Idag har jag även varit in i en vinstuga: jag har en lätt förkylning i kroppen och så är det så förbannat kallt ute, varför jag gick in och tog en cognac och två kaffe för 36 Kčs (= 8 kronor!). På Karlsbron säljer den en massa krimskrams och det är en massa artister som målar både landskap och porträtt. I morgon ska jag nog ta mig dit igen och se om någon är villig/billig att göra ett par teckningar av mig tillsammans med Svejek (efter egen förlaga som jag ska försöka åstadkomma ikväll). Odo 857 gör 2,9 mil (varav 11 km promenerande). Det hade kunnat sluta illa för cykeln idag. När jag satt och drack cognac vid ett torg tittade jag ut och fick se cykeln ett par meter upp i luften. Jag hade satt fast den i kättingen/avspärningen till vad som visade vara en avspärning till en matvaruhiss som stod mitt på torget [det var två stora plåtluckor som kunde öppnas för att sänka ned varor för vidaredistribution till affärsrörelserna kring torget, men detta hade inte jag förstått]. De som levererade varorna hade tagit loss framhjulet, men det enda som hände med cykeln var att handtagen blev lite skrapade. Men fortsättningsvis måste jag se upp var jag parkerar!

Lördag 25 maj. Vaknade och kände mig urvissen. Det regnar, är kallt och så har jag feber. Istället så fick det bli en sightseeing-tur per T-bana och spårvagn. Bland annat var jag ut och tittade på öltunnorna/bungalows som två bekanta hade bott i [jag hade blivit rekommenderad av dom att bo på en camping som bestod av öltunnor från det tjeckiska Budweis. Det var riktiga öltunnor (liggande) som hade byggts om för att rymma två personer]. De såg trevliga ut: runda med ett litet tak.

Annars så har jag mest åkt runt med spårvagn helt planlöst för att titta på stan. Hela dan har jag frusit och när jag kom tillbaka till campingen vid 17-tiden så bäddade jag ned mig, sov ett par timmar och fick samtidigt upp värmen igen. Tji cykling idag alltså. Får se hur jag mår i morron och om det är bättre väder. Den största besvikelsen är annars ölet som till och med är svagare än vårt folköl. Normalt håller det mellan 2,8 och 3,2 procent. Nu vet jag inte om det är vikt- eller volymprocent, men normalt räknar man utomlands i volymprocent, men här kanske det är viktprocent och då blir det lika eller något mer än folkölet [det är viktprocent, vilket ska multipliceras med 1,25 för att få den numera standarden volymprocent; volymprocent divideras med 0,8 för att få styrkan i viktprocent].

Maten kan man nog säga att är under all kritik. Ingen finesse, små portioner (det står på prislistan hur många gram det är!) ock smaklöst. Till dess fördel får väl sägas att det är fruktansvärt billigt, med svenska mått sett. Hittills har jag bara bott i bungalows och rum, men jag misstänker att jag nog får användning av tältet när den stora turistsäsongen sätter in. Just nu verkar det bara vara runt veckosluten som det är mer problematiskt att få rum. Ikväll småspråkade jag med ett spanskt par från Santander och som sa att det är lite dyrare i Ungern än här i Tjeckoslovakien. Jag får nog överväga att stanna här lite längre kanske.

Söndag 26 maj. Fortfarande regnigt och kallt. Tar en spårvagn på måfå. Därefter går jag ner i tunnelbanan och ser att en av hållplatserna heter "Museo", varför jag styr kosan dit. Men först tar jag en bakelse och kaffe och träffar samtidigt två svenskar som jag får höra lite nyheter av. "Museo" visar sig vara Nationalmuseum och eftersom det är så kallt och regnigt ute så spenderar jag hela eftermiddan där.

Idag har det blivit mycket kaffedrickande. När det är kallt är det skönt att slinka in och ta sig en kopp för att få upp värmen. Förkylningen verkar ge med sig något nu, även om jag har lätt feber. Får se vad morrondagen har i sitt sköte, men om det blir varmare och lite sol så kanske jag åker ut till Konopiste (ett gammalt slott där ärkehertig Franz Ferdinand bodde innan han blev skjuten). Annars så borde jag nog skaffa en karta över Tábor med omnejd, där Svejk gjorde sin anabasis. Just nu (kl. 22) är det stjärnklart och man kan ju i alla fall hoppas på bättre väder. Har dessutom språklat lite grann med grannarna som är tyskar, men vilka kunde hyfsad engelska. Det fick bli ett blandspråk där jag la in lite tyska ord för att öka förståelsen.

Måndag 27 maj. Mycket fint väder, men kylslaget. Förkylningen börjar släppa och jag är bara lite snorig nu. Annars så har jag bara gått runt och mått bra idag. Till att börja med så tvättade jag upp träningsoverallsjackan som minst sagt var smutsig, mycket på grund av att jag haft den på hela tiden under det kalla vädret. Jag åkte upp till slottet och spatserade där ett tag och satt sedan och läste Svejk. Då kom *troligen* president Havel med följe ut från slottet och åkte därifrån. Vem som var presidenten var svårt att avgöra från 50 meters håll. Har även köpt några kartor idag samt promenerat runt i stan. Slående är att så många så snabbt har slagit sig in på den kapitalistiska banan. Överallt finns det månglare som försöker sälja allt möjligt till kapitalistiska priser (= "free enterprise"). Så småningom cyklade jag hem igen och på kvällen var jag riktigt hungrig och tog in dubbla portioner. Odo 874, vilket gör 1,7 mil.

Tisdag 28 maj. Odo 896= 2,2 mil. Idag låg jag länge och drog mig. Febern är i stort sett borta, men jag nyser, småsnörvlar och hostar lite grann. På tekniska museet spenderade jag drygt tre timmar. Bland annat hade de en mycket imponerande kameranamling, där jag bland annat såg min gamla Kodak Instamatic 25 som jag köpte 1966 (?) för förtjänade potatispengar [på sommarvistet i Finland brukade vi barn hjälpa till med potatissupptagningen och fick lite småslantar för det, slantar som så småningom växte och som jag köpte en kamera för]. Senare på eftermiddan gjorde jag ett grundligt studiebesök på ett stort varuhus: det var en slående skillnad mot varuhuset i Most. Här var det välfyllda hyllor och om det inte hade varit för att det funnits så många kassor hade jag kunnat tagit det för ett västerländskt varuhus.

Det verkar som att det finns gott om svenskar i stan. Jag språkade med några unga svenska killar och hörde svenska lite här och var. Jag börjar lessna så smått på den här stan och funderar på att sticka på torsdag stället för fredag som jag har betalt till på campingen. Får se om jag nu får några pengar tillbaka, men det är ju ändå så billigt så det kvittar. Läste idag i en

tjeckisk/engelsk tidning att de varnar folk för zigenare och att dessa ofta hoppar på ensamma människor.

Ett allmänt omdöme om campingen: Är enligt sig själva en ”Klass A-camping”, men jag tycker att den förra, i Belina (klass B) var bättre. Toaletterna är smutsiga, duschen är OK, rummet var fruktansvärt ostädat. Endast en rätt serveras i ”restaurangen” + ”egg & bacon”, dessutom är det ibland helt reserverat så att man inte får nån mat alls. Likaså saknas värme i hytterna och prismässigt ligger de högre, även om jag tror att jag fick någon slags ”vänlighetsrabatt” på förra stället.

Får se vad som händer i morron, men jag drar nog ner på stan lite senare eftersom jag har tvättat ikväll: det torkar inte inne på rummet och därför är det nog bra att vara i närheten av tvätten när den hänger på tork, för det stjåls nåt fruktansvärt här. I förrgår natt stals det två cyklar och det är nog bäst att jag håller mig till bungalows så länge som möjligt (dvs. innan turistsäsongen sätter in på allvar). Satt en stund och pratade med den spanska familjen som skulle ner på stan och växla pengar. Jag varnade för att dom lätt kunde bli lurade, i morron får jag väl höra hur det gick. Idag har jag monterat av ringklockan, vilken jag inte har behövt en enda gång. Hela tiden har den skramlat på kullerstensgatorna, men nu spinner cykeln som en katt! Förra året hade jag problem med högra knäet, men ännu har jag inte känt av något av detta. *Kanske* beror detta på att jag ännu inte suttit på huk och rengjort cykeln.

Onsdag 29 maj. Odo 932= 36 km. Idag har det varit strålande solsken, men riktiga värmen verkar dröja. Jag misstänker att när värmen kommer så blir det väl desto mer istället, och jag klagar väl då också [ja det är väl sällan man är helt nöjd!]. På morronen bläddrade jag i turistbroschyrer för att se om det finns fler intressanta museer. Det fanns det inte, men istället bestämde jag mig för zoo. Där hade jag tre sköna timmar där jag vankade runt bland burarna. Ett litet misstag gjorde jag dock där: jag tog linbanan uppför ett berg och var livrädd hela tiden färden upp [jag har över åren mer och mer utvecklat höjdskräck vilket bland annat yttrar sig i att jag absolut inte vill ha någon chefsposition (”höjdare”!). På hemvägen cyklade jag ett tag i en park, vilken hade den första cykelbanan jag har sett i det här landet (kanske den enda?). Nu på kvällen har jag suttit en stund utanför barracken/bungalowen och solat samt läst lite ur Svej. I morron bär de nog av mot Konopiste.

Prag – Tábor

Torsdag 30 maj. Jag fick mina 200 kës tillbaka för den sista natten. Dagen startade mycket bra: åkte först in mot centrum och sedan väg 3 ut. Absolut inga problem att hitta. Det här var nog det snabbaste jag någonsin har kommit ut ur en storstad. Nu valde jag att åka mot Konopiste på småvägar. Från början följde jag Vlatava (som rinner genom Prag), men sen blev det backigt värre, med underbara vyer men absolut inga problem. Jag hade riktat in mig på en ganska kort tur idag (ca 6 mil). Ett tag följde jag en annan flod, Sazava, och hela tiden följde jag floderna uppströms. Väl i Konopiste visade det sig att campingen inte hade några bungalows, men de hade hotell/motell som låg på samma område. Dock blev jag upplyst att de kostade ca 45 DM per natt. Thank you and good bye! Då styr jag kosan mot Tábor istället.

Efter huvudvägen stöter jag på ett uppförslut som är på drygt 6 km. Häftigt. Trots att jag inte har haft någon motvind idag så kom jag bara upp i 20,2 i snitthastighet beroende på alla backar, men ändå kändes det som en lyckad cykeldag.

Utan alltför stora problem hittade jag campingen som låg en halvmil utanför stan. En angenäm överraskning väntade när jag skulle betala för min trepersoners bungalow: 125 Kčs för två nätter (ca 27 kronor). Stugan ligger en meter från en liten badsjö, men öppningen är åt fel håll så jag får nog en promenad på fem meter istället. Men det lär jag nog överleva. I morron tänker jag utforska Tábor och naturligtvis är det inplanerat ett besök i järnvägsrestaurangen där Svejek söp upp sina respengar till Budejovice och istället fick ge sig ut på sin anabasis [irrfärd utan egentligt mål].

Som det ser ut nu kommer jag *inte* följa Svejek i hans anabasis enär det säkerligen endast kommer att passera en massa byar i revy, byar som egentligen inte har nåt att säga. Att nämna är att hundamilagränsen passerades strax efter Konopiste utan några större ceremonier. Det verkar som att jag blir utan middag ikväll för restaurangen är bokad för en massa skolungar, dock kan man köpa öl här [det här var det första ställe som jag fick checkisk exportöl, annars bara vattnigt "folköl"] och choklad har de också. Det är inte bara billigare att bo här än i Prag, även ölen är det halva priset på (7:50 Kčs = 1:50). Har ikväll cyklat "ända" bort till byn Casenský som ligger 700 meter bort. Odo 1052= 12 mil.

Fredag 31 maj. Odo 1071= 1,9 mil. Idag åkte jag in till Tábor för att turista och shoppa. Det verkar vara som att stan var nästintill ointaglig på medeltiden, den ligger högt belägen med en ur omkring. I Tábor träffade jag en svensk tjeck (som bott i Sverige 40 år) som var på husvagnssemester med sin fru. Ett besök på järnvägsrestaurangen där Svejek söp upp sina respengar var ett måste. Dock nöjde jag mig själv med att bara ta *en* öl [naturligtvis knäppte jag ett kort inne på järnvägsstationen, vilket var förbjudet].

På eftermiddan rengjorde jag cykelkedjan med olja inköpt för endast 80 öre! Senare for jag ut till skogen för att för att hugga ved till grillbrasan vid campingen. Där skar jag mig lätt i handen, men det var bara att sätta plåster på. Inför grillningen hade jag lassat upp med massor av korv och öl. Ölen gick åt men det blev lite korv över. Senare blev jag inbjuden till två killar som hävdade att de var *mährer*, inte checker. Där bjöds det på öl och ungersk *sliva*, en slags slivovitch. Vi vart ganska i gasen alla tre så lördan får bli en vilodag.

Lördag 1 juni. Vaknade vid 10-tiden och gick till receptionen för att betala för ytterligare en natt. Ett tag såg det ut att bli regn men det artade sig till en vacker dag med drygt 20 grader. Ett par timmar låg jag på en brygga och bara slöade. Vid middagstiden gjorde jag mig redo för en kortare utflykt. I Chynov stannade jag för en kopp kaffe. Detta är tydligen en mycket gammal stad eftersom de firade 1000-årsjubileum 1981. På måfå cyklade jag runt i stan och fick sedan syn på den hemmagjorda skylten "Jeskyně 3 km". Nyfiken som jag är så cyklade jag naturligtvis dit och fick tillträde till en stor grotta (1200 meter gångar). Som djupast var vi 51 meter från ingången och på vägen upp drog jag lätt ifrån guiden som stänkade som ett gammalt ånglok [cyklingen ger en mycket bra kondition!]. Senare när jag påpekade att det var 4,7 kilometer [från skylten] istället för 3 km så svarade en av guiderna att "vi är inte så noga här inte!" Kanske att det bor en liten Svejek i varje tjeck, för jag har set att avståndsskyltarna sällan överensstämmer med verkligheten. Eller så har min cykeldator gått sönder.

Något som fortfarande verkar vara vanligt är att man går till puben och hämtar öl i en kanna eller tillbringare. Ofta är det barn eller ungdomar som går och hämtar ölen för att sedan bära bort den till gubbarna som är på arbete någonstans. Odo idag 1099= 2,8 mil. I morron bär det nog av till Budejovice. För övrigt är detta nog den billigaste dagen hittills. 176 Kčs spenderade, vilket motsvarar 37 svenska kronor, och då har jag räknat in bungalowen!

Tábor – Wien

Söndag 2 juni. Odo 1180= 8,1 mil. En perfekt cykeldag, soligt men inte alltför varmt. Inte heller särskilt backigt och det var bara ute på de öppna fälten som jag hade lite problem med vinden. Snitthastigheten blev 24,1 över en sträcka på drygt 6 mil. Här i Budejovice tänkte jag stanna två dar, men campingen är dyr: 225 Kčs vilket jag tycker är i mesta laget såhär ute i landsorten. Dock har jag fått tag i en toppenbungalow för fyra personer. Den var välstädad och har två fåtöljer och bord. Dessutom finns det en kamin ifall det skulle bli kallt i natt, likaså var det den första bungalowen som var färdigbäddad. Så campingen får ett högt betyg av mig trots att den bara är klass "B".

Nu på eftermiddan har jag tagit mig en rundtur i stan, vilken visserligen är en storstad men har karaktär av en håla. "Inom vallgraven" var staden mycket väl hållen, men så har den varit K-märkt i 30 år. Inom parentes kan nämnas att kontinentens första järnvägslinje gick härifrån till Linz i Österrike på 1830-talet, dock dragen av hästar. Det finns ett museum som kan berätta mer om denna järnväg, men jag var aldrig dit. Det här verkar mycket som att vara en fristat för zigenare. Det finns åtskilligt fler här än jag har set någon annanstans. På kvällen fick jag för första gången tag på "riktig" Budweiser som håller 5 volymprocent och det här ölet smakar mycket bättre än det piss man annars får tag i.

Måndag 3 juni. Regn. Väntade till 10-tiden på att regnet skulle ge sig, men gick sedan till receptionen och betalade för ännu en natt. Till och från har det regnat hela dan, men som tur är finns det värme i stugan så jag har spenderat en hel del tid där med att läsa och skriva kort samt studera kartor [att studera kartor och planera fortsättningen är en viktig och trevlig del av resandet]. På förmiddan planerade jag hur jag skulle kunna följa Donau på enklaste sätt i Österrike. Senare på dagen såg jag växelkursen för den österrikiska skillingen och samtidigt vet jag vad vandrарhemmen kostar där. Två plus två är fyra. Alltså, den totala kostnaden för nöjet att fara genom Österrike, som i förhållande till Sverige ändå är billigt, skulle bli alltför hög.

För skojs skull har jag räknat ut hur mycket jag har spenderat de senaste dagarna: 140 kronor per dag, eller om jag räknar bort jeansen jag köpte i Dresden (90 DM), 120 kronor per dag. En annan faktor som höjt kostnaden var natten på motellet för 69 DM, ja hela Östtyskland var dyrt i jämförelse med Tjeckoslovakien [vid den här tiden var jag fattig student och måste vända och vrida på de slantar jag jobbat ihop under vinterhalvåret]. Därför försöker jag nog så sakteliga ta mig ner mot Ungern på den tjeckiska sidan för att ha lite pengar kvar i höst.

Hittills har jag växlat in 300 DM i resecheckar (hade med mig 5500 DM) samt 500 DM i kontanter. Vad jag har hört så är det dyrare i Ungern, vilket jag även sett på vandrарhemspriserna [alla som reser på detta sätt har med sig en bok med alla vandrарhem i världen], men jag har en budget på 200 kronor per dag, så jag ska nog klara mig.

Idag har jag mest promenerat runt i stan och fönstershoppat. Jag var även in i ett varuhus och blir lika förbluffad varje gång när jag ser hur många anställda det finns på de olika avdelningarna. Vad som verkar vara extraordinärt billigt för en svensk är tvättmaskiner. Om jag hade haft mer energi så tror jag nog att det skulle löna sig att importera sådana till Sverige och får en vacker slant över (allt i stor skala förstås). Även möbler är billiga, men jag vet att Ikea tillverkar många av sina möbler i Polen, så det skulle nog inte löna sig att importera till Sverige. På kvällen träffade jag ett holländskt par som parkerade sin "tältcaravan" bredvid min bungalow. Jag lade ett par varningens ord om svartväxling och utgång på kvällarna. Själv

så håller jag mig numera på kvällstid på campingplatsen och tar in cykeln i bungalowen över naten. Det är nog säkrast så. Idag har cykeln fått stå, men nu klockan 13 ser jag ett välbekant ansikte: den kära solen har återvänt, så förhoppningsvis kan jag ge mig av i morron bitti igen.

Tisdag 4 juni. Odo 1331= 15,1 mil. En dålig cykeldag. Kallt som attan och regnet har hängt i luften, dock har inga droppar fallit. Planerade att ta mig till Trebič som ligger 13 mil bort. Första milen bar det uppför ordentligt och jag hade ett snitt på knappa 15 km/h. Sedan var det hyfsat lugnt några mil och jag började få ett hyfsat snitt, men efter Jindřichuv (Henriks) Hradec blev det bergochdalbana så det bara dundra om det. Inom parentes sagt så är visst alla rejäla backar 12%, åtminstone enligt skyltarna.

Efter 9 mil, i Telč, stannade jag och åt, samtidigt frågade jag vad ett hotellrum kostade (av en 25-årig tjej med den största mustasch jag sett på en kvinna!). 300 Kčs kostade det, men jag tyckte det var för dyrt. Kanske att jag blev skrämmd av hennes mustasch, för redan efter ett par kilometer ångrade jag mig för egentligen var det ju inte så dyrt. Nåväl, strax efter Stará-Rise skulle jag korsa E 59 och det var bara 18 kilometer kvar till campingen i Trebič. Med kartan i hand stod jag länge och väl och funderade. Så småningom beslöt jag mig för att fara mot Wien istället av flera anledningar: 1) jag vill cykla i så många huvudstäder som möjligt (åtta hittills), 2) mina checkiska pengar börjar ta slut och jag vill gärna cykla lite grann i Österrike, 3) europavägen håller säkert högre klass än väg 23 (ibland utmärkt, tidvis ganska dålig).

E 59:an visade sig utmärkt, som de flesta europavägar i Tjeckoslovakien faktiskt, och bara ett *rejält* uppförslutfick jag på vägen. I Mor. [Moravské] Budejovice (dvs. mähriska Budejovice gick jag in på ett C-hotell men de hade ingen reception så jag beslöt mig för att chansa på att campingen knappt två mil bort hade bungalows (jag hade den tjeckiska campingkartan så otillgänglig att jag inte orkade packa upp för att kolla, men *de flesta* campingar har bungalows (80-90%). Enligt min karta skulle det finnas en camping 3-4 kilometer efter Pavlice (kartan är i skala 1:800 000), men redan i Pavlice visade de en camping [på en skylt?] (troligtvis 8 kilometer bort). Så jag chansade på att det finns en till, annars så var det bara 1,5 mil till en större stad, Znojmo. 1,5 kilometer från huvudvägen låg campingen (i Vranov nad Dyji) som var dyr, 240 Kčs för en 4-bädds bungalow (det skulle kosta 410 för en med dusch). Men stugan är i bra skick och så har den infravärme, vilken behövs efter denna dag när jag är ganska nedkyld trots att jag kört i jeans och träningsoverallsjacka.

Duschningen fick utebli: de hade visserligen duschar med en knapp/ratt för varmvatten, men efter fem minuter kom det bara kallt. Såna filurer! [inte nämnt, men antagligen fick man betala med ett mynt eller pollett] Men de hade ett tvättfat där det sipprades kom varmvatten, så det blev att naken tvätta de viktigaste kroppsdelarna för att kunna ta på rena kläder. Inom parentes sagt så känner jag mig i år som en ”tramp” [luffare] eftersom jag inte byter kläder efter nordiska mått, men det är ju så tjatig att tvätta kläder [jag reser med extremt liten packning och ombyte].

I morron ska jag nog försöka ta mig till utkanterna av Wien, helst *före* utkanterna men jag vet hur det brukar sluta så det blir nog *efter* (det är ungefär 11-12 mil till Wien). En reflektion som jag har gjort här är att bildningsnivån är påfallande låg, även om de går, som jag tror, åtta år i skola. Räkнемässigt är de usla (ska vi svenskar säga som använder räknedosor!): nu ikväll så köpte jag en ”Carlsbader” [Becherovka – en örtlikör som jag gärna tog till kaffet på kvällarna efter en lång dags cykling. Kan sägas vara deras nationaldryck och som skapades för 200 år sedan i Carlsbad/Karlovy Vary] för 13 Kčs, men när jag samtidigt även ville köpa en karta över Wien för 20 Kčs så var den unga damen tvungen att räkna på sitt block!

I "Campingguiden" sägs att man talar de flesta internationella språken på campingplatserna. De flesta campingar jag har varit på har man, förutom sitt modersmål, på sin höjd kunnat lite knagglig tyska. De tjecker (mährer) som jag talade med i helgen sa att de hade två år tyska i skolan, men *sex år ryska*, vad nu detta är värt efter revolutionen i november 1989! Från det ena till det andra så börjar jag få en anseelig tändstickssamling nu [vid den här tiden samlade jag på tändsticksaskar]. Det verkar som man tillverkar massor av tändsticksaskar för den engelska marknaden, för jag har funnit en hel del olika utefter dikesrenen. Det blir till att klistra ihop dem när jag kommer hem. Här på baren [där jag satt och skrev dagboken] hade värden en samling tändsticksaskar med president Havel som motiv och efter lite tjat fick jag en tom-ask i utbyte mot lite småpengar.

Som morrondan ser ut så ger jag mig av till Klosterneuburg, som ligger 1,5 mil norr om Wien, för att söka reda på ett vandrarhem. Min avsikt (för närvarande, men jag ändrar ju mig hela tiden) är att ta mig så billigt som möjligt genom Österrike till Bratislava. Därför kommer jag att äta mig mätt, köpa choklad och cigaretter (som räcker genom Österrike) strax innan gränsen. Aktuella cigarettmärken här är Petra 15 kčs (3:20) och Sparta (18 kčs). Just nu har jag 300 kčs kvar (70 kronor), men jag planerar även att köpa en t-shirt i morron istället för en som är alltför sliten (har säkert varit med i 4-5 år nu). För övrigt så verkar det som jag nog får ekipera mig efter hand: nya byxor i Dresden, ny t-shirt i Tjeckoslovakien; en av kalsingarna är så sliten att de bara duger att kastas upp till "Lill & Sussi" [populär kvinnlig sångduett vid den här tiden, och vilka hade berättat om alla kalsonger killarna i publiken brukade kasta upp på scenen då de uppträdde].

En reflektion som jag gjort är att "sörlänningarna" [dom nedanför Danmark] är mer flexibla i sin semester än svenskarna. Ytterst sällan ser jag en svensk bil. Förutom österrikiska bilar så ser man ofta holländska, tyska, engelska och en och annan från Frankrike. Norska, danska och finska bilar saknar jag helt, säkerligen beroende på deras mer reglerade semester.

Får se hur de närmaste dagarna blir, men jag ska försöka ta mig genom Österrike så snabbt som möjligt, helst genom att "bara" spendera 100 DM. Ett allmänt omdöme om folket härnere är att de (med undantag) inte är alltför konversabla (i jämförelse med dom i Spanien och Portugal) (där de varoerhört nyfikna när man kom på cykel]. Nere i södern cyklar man mer än i norr, men har alldeles på tok fel utväxling, oftast 52-42/48 fram och liten variation där bak vilket gör att de måste ha uppenbara problem i uppförsbackarna (som jag tar med en oval 28 fram [denna oval gör att det i uppförsbackarna känns som att klingan vore rund och motsvarar ca 24 kuggar] och 32 bak, medan de säkert har sett på TV hur en racercykel ska se ut. I morron tror jag att det blir ungefär 8 mil, men jag misstänker att det kommer att gå kraftigt uppför innan det bär ner mot Donau.

Onsdag 5 juni. Odo 1454=12,3 mil. Dagen började med soligt och varmt väder. I Znojmo stannade jag och tog en liten pizza samt inhandlade cigaretter så jag ska klara mig från sådana inköp i Österrike. Dessutom försökte jag hitta ett varuhus för att köpa en t-shirt, men fann inget. Vid gränsen hade jag tänkt äta mig mätt för att det är så mycket billigare i Tjeckoslovakien, men även där fick jag tji för de hade bara kaffe. Efter gränsen var det några långa backar som jag utan problem tog på trean.

I österrikiska Hollabrunn lunchade jag och ringde samtidigt till Inger T. Just då kom en rejäl åskskur (regnet hade hängt i luften ett tag). En liten öppning hittade jag i det dåliga vädret, och drog iväg. Ett par gånger fick jag några enstaka droppar på mig, men runtomkring mig

regnade det desto mer. Efter Hollabrunn fick jag ta några småvägar p.g.a. motortrafikled, men sedan kom jag på vägen mot Tulln [an der Donau] som ligger precis efter Donau. I Tulln hittade jag en cykelled som gick utefter Donau och jag styrde kosan mot Klosterneuburg. Efter lite om och men kom jag dit. I turistinformationen sa dom att vandrarhemmet låg 6 kilometer upp i bergen och att det troligtvis var fullbokat. Men de hade vänligheten att boka ett vandrarhem åt mig i Wien, ett vandrarhem som nästan var fullbokat.

På fina cykelvägar tog jag mig dit, förvisso efter lite mindre felkörningar. Fyrbäddsrummet kostade 130 ös (65 kronor). Allt är så mycket dyrare här, så i morron ger jag mig av utefter Donau mot Bratislava (Tjeckoslovakien). Vad jag minns av Österrike för 15 år sedan är att det var mycket billigt här, men det märks att den svenska kronan har minskat i köpkraft för priserna *börjar* närma sig de skandinaviska, fast inte helt. Annars så verkar vandrarhemmet vara snyggt och välskött.

Just nu sitter jag på en restaurang precis bredvid vandrarhemmet och har småpratad lite med ett par från Australien. Det verkar som att jag var rejält hungrig efter dagens cykeltur för jag har vräkt i mig två portioner av kraftig gulaschsoppa med rejäla köttbitar i [man förbränner massor av kalorier vid långfärdscyklning, kalorier som måste tas igen för att man ska orka de kommande dagarna – långfärdscyklning är egentligen inte fråga om en rekommenderad bantningskur, även om man nog går ner lite om det finns övervikt från början]. Just i skrivande stund ser jag namnet på restaurangen där jag sitter: Wienerwald”. Jag har ju en sådan platt tändsticksask [hemma i samlingen i Sverige] (vet ej varifrån jag har fått den) och vid toaletterna sitter det en ”kondomautomat” för just sådana tändsticksaskar till en kostnad av 1 ös (50 öre).

Wien – Tjeckoslovakien – Ungern

Torsdag 6 juni. Odo 1547=9,1 mil. En satans dålig dag. Motvind hela tiden, vilket gav ett snitt på 17,3 km/h, vilket är beaktansvärt eftersom det har varit helt platt! Dagen såg annars lovande ut: inga regnväder och lite disigt, dvs. perfekt cykelväder. Frukosten var vanlig vandrarhemsfrukost: kaffe och ett par brödbitar med marmelad. Vid utcheckningen från vandrarhemmet i Wien blev jag hänvisad till flera cykelbanor som gick utefter Donau i riktning mot Bratislava (Pressburg). Jag misstänker att jag hade sparat ett par mils vedermödor om jag hade tagit högra (Wien[sidan]) stranden istället för den vänstra stranden av Donau.

Till en början såg det bra ut, trots en fruktansvärd motvind (som den över dammen [genom Holland 1989, 32 kilometer över *Afsluitdijk*]), men efter ett tag började jag köra fel. Så småningom kom jag in på rätt väg och började bli hungrig. I en by fick jag en god lunch med förrätt för 50 ös (25 kronor). Sen gick det helt åt helvete! Missade ”radelnweg [cykelbana/cykelväg] och fick ta en tur över blåsiga fält som kanske kostade mig ett par extra mil med fruktansvärd motvind. Så småningom chansade jag på en väg till höger om den stora vägen och tjänade 3 kilometer. Över Donaubrucke till Hainburg, där skyltarna visade fel än en gång (följ aldrig mer efter radelnweg-skyltar i Österrike!) Efter en mil kom jag till gränsen till Tjeckoslovakien, som passerades galant. Utan problem tog jag mig in till centrum av Bratislava, där jag fick växlat pengar på en ”Cedok-station” (det kan annars vara problem med att växla resecheckar).

I centrum fanns det ett flertal informationskartor, så det var inga större problem att hitta campingen som ligger en halvmil utanför stan. Den absolut dyraste campingen hittills: 355 kčs per natt. Hade jag inte varit tvungen att tvätta kläder och ”varit så röd i arslet” [det kan

fresta på bakpartiet dessa cykelturer], så hade jag bara stannat en natt. Rummet var väl inget extra precis, men acceptabelt. Till att börja med fanns det ett par restauranger öppna, men de stängde vid 18-tiden. Efter att ha duschat och tvättat kläder gick jag över till restaurangen på motellet som ligger 500 meter bort. Där tog jag ett par ”Carlsbader” och diskuterade med två skånska pensionärer som var på väg till Budapest med en husbil som de hade köpt på äldre dar.

Fredag 7 juni. Odo 1566=1,9 mil. En lugn dag. På förmiddan låg jag ett par timmar på stranden tills att det blev för hett. På eftermiddan blev det en promenad nere på stan (som ligger 8 kilometer bort). Inte mycket att se där, men Bratislava är dock Slovakiens huvudstad. En reflektion som jag gjort är att min student-ID hittills har varit onödigt. Hittills har jag bara tjänat 3 kronor på det, fast om jag tar tåget hem har jag 25% rabatt, och om de blir färja Gdansk till Helsingfors så har jag 10% rabatt. Campingkortet har varit otalt onödigt: Bara på ett ställe har jag fått 10% rabatt (på en löjligt låg summa), vanligtvis vill de istället se passet. Hittills har jag klarat mig bra utan vandrarhemskortet: har bara använts för två nätter i Tyskland och en natt i Wien, men jag får se hur det blir i Ungern och Polen.

Som det verkar nu så drar jag mig sakta mot Ungern tills de inväxlade pengarna är slut. Eventuellt träffar jag [en kompis] i Budapest 5/7 eller 6/7. Jag har även skickat kort till [en annan kompis] som kan dyka upp som gubben i låddan. Troligtvis så ger jag mig av till Polhý Kesov i morgon, men är det motvind åker jag kanske nån annanstans.

Lördag 8 juni. Odo 1653=8,7 mil. En skön cykeldag. Platt som en pannkaka, men dock lite motvind. Efter 1,5 mil var jag i Senec där jag fick mat. Egentligen var det för tidigt för mat enligt deras sed, men av vänlighet så snodde de ihop ägg och bacon åt mig. Idag har det varit massor av människor ute på fälten, ibland en hel by med 100-200 människor. Det verkar som att många av odlingarna är byns kollektiva egendom. Idag har jag även kört förbi långa alléer av körsbärsträd, vilka även de verkar vara allas egendom.

I Sala stannade jag för att äta. På det första stället, som var mycket nedgånget, stod ägarinnan och slurpade i sig nåt från en burk och verkade inte vara intresserad av att sälja något. Jag drog. En kilometer senare stannade jag vid en annan restaurang. Där stod två ur personalen vid ingången och diskuterade med varandra, och hon som stod vid bardisken diskuterade med en annan och tog inte det minsta notis om mig, dock serverade hon en öl emellanåt till en som kom in. Jag krusar inte, så jag for vidare. En halvmil senare stannade jag i Trnovec och där var det inga problem med serveringen, men det verkar som att det kommunistiska systemet under 40 år har satt spår som är svåra att utplåna.

Sen var det en halvtimmes cykling till campingen i Polhý Kesov. 80 kčs [17 kronor] för en liten tvåpersoners bungalow. OK, tänkte jag, då stannar jag väl två nätter då eftersom det är så billigt. Själva bungalowen är i bra skick och alldeles bredvid finns simbassäng, men de saknar duschar. Campingvärden, som har varit politisk flykting två år i Västtyskland, menade att hela landet är nedgånget efter 40 år med den förra regimen. I morron hade jag tänkt åka till Nitra som ligger 1,5 mil härifrån, men efter att ha cyklat runt i den här hålan, knappt ens så stort som Vallvik [en by i Hälsingland, då med kanske 5-600 invånare], så har jag nu bestämt att i morron fortsätta vidare mot Nova Stráz som ligger vid den ungerska gränsen och Donau.

Att nämna såhär lite ”gammel-etnografiskt” är att de ute på fälten plöjde små fåror med en liten lustig plog med ett litet hjul fram (10-25 centimeter i diameter). Denna plog sköt de framför sig ungefär som det skulle ha varit en promenadkäpp med hjul.

I morron korsar jag nog den ungerska gränsen vid Komarnó (Tjeckoslovakien)/Komárom (Ungern). Sedan har jag för avsikt att följa Donau förbi ”Donaukröken” ner mot Budapest. Hela dan har jag haft strålände solsken, men bakom mig var det mörka regnmoln och på slutet var jag rädd att de skulle hinna ifatt mig innan jag fick skydd på campingen (jag har kört över öppna fält hela dagen, så det har inte funnits minsta lilla skydd mot en skur). Alldeles efter jag hade installerat mig i hyddan så kom det en rejäl skur under en kvarts timme, men nu är det soligt igen.

Ungern

Söndag 9 juni. Odo 1739= 8,6 mil. En lämplig cykeldag. I början snabbt som attan, men sedan en halvmil med sid-/motvind. Efter 12 kilometer hade jag ett snitt på 22,3 km/h, sedan efter 5 mil var det uppe i 27,9 men sjönk efter ett vägarbete som sträckte sig över 5 kilometer samt att vinden vände. Till frukost hade jag en chokladkaka vilket gav mig energi för 6 mil, mycket tack vare den goda medvinden. Den sista halvmilen in till Komarnó var jag dock rejält slut och det smakade bra med mat där. De sex milen dit tog bara drygt två timmar, så jag var tidigt till campingen som låg en halvmil utanför stan. Efter en grundlig inspektion av campingen beslöt jag mig för att fortsätta över Donau till Ungern och se vad som händer vidare. Vid bron över floden hade de dubbel kontroll, dvs. både tjeckisk och ungersk.

På andra sidan inträffade det som jag hade befarat: de ville bara ha kontanter, inte resecheckar. Men de hänvisade mig till hotell ”Thermal” [som anspelar på de thermabad som finns där, bad från naturliga heta källor med massor av mineraler] som låg en kilometer därifrån. Där hade de även en camping så jag beslöt mig för att tälta för första gången på denna resa. Med lite hjälp av en tysk campinggäst så fick jag upp tältet på 20 minuter och 47 sekunder (med vissa efterjusteringar, och den här tiden ska nog kunna gå att förbättra senare) [jag hade ett sprillans nytt tält som jag bara hade testat att sätta ihop en gång hemma i Göteborg].

Enligt kartan skulle stan vara ganska stor, men jag uppskattar den till storlek som Bollnäs [10-15000 invånare]. På eftermiddan cyklade jag runt ett tag och mitt första intryck är att ungerskan är ett helt obegripligt språk, vilket kan jämföras med tjeckiskan som till största delen är obegripligt [men där förstod jag i alla fall något utav språket]. Dock slank jag in på en pizzeria där de hade en ”trippelmatsedel”, där jag fick några maträtter översatta från engelska till ungerska [dvs. jag ville lära mig de ungerska namnen – bra att kunna senare!]. Vad priserna beträffar så får man dela med 11,86, fast enklast med 10. Att campa med tält och cykel (10% rabatt med mitt kort!) var dyrt: drygt 30 kronor [år 2008 tar de ca 200 kronor], men jag har då tillgång till flera simbassänger. Anledningen till att campingen heter ”thermal” är att de har en varmbassäng, eventuellt finns det en varmvattenkälla under för den håller 36-38 grader [se info ovan]. I förhållande till Tjeckoslovakien verkar det vara fruktansvärt dyrt här, men jag får se var slutnotan hamnar: det blir till att hålla sig till billigare ställen.

Måndag 10 juni. Odo 1814= 7,5 mil. En mycket varm dag så jag tog en kortare tur till Dömös som ligger precis i Donaukröken. Den första delen hade cykelbana som jag var tvungen att använda, även om stora vägen var glest trafikerad. Efter 1,5 mil stannade jag för att ta ett par hamburgare, vilka kostade 3:50 kr/styck. Hela dagen har jag cyklat utefter Donaus flodbädd, så det har varit helt platt. Vinden var ganska gynnsam så det blev 24,4 km/h i snitt. I Esztergom stannade jag ett tag för att pusta ut i värmen, som nog är uppåt 30 grader i skuggan, men man får inte klaga. Enligt telefonsamtal med Inger T. häromdan så var det +8 i Sverige och igår fick jag höra av ett par holländare att det var samma skitväder i Holland. Igår fick jag lite

problem med frambromsen som gled i vajerfästet när jag drog i riktigt hårt. Med detta fick jag hjälp av ovan nämnda holländare att åtgärda. Ingen punktering hittills, men pedalerna måste bytas eftersom lagren är slut i båda. Även växlarna krånglar lite: ett tickande ljud hörs på de övre växlarna. Annars så rullar cykeln på bra.

Ett annat glädjeämne är att ölen går att dricka igen (5-6 % volym) [folköl i Tjeckoslovakien], och det blev en och annan igår, dock utan att jag är bakis idag. I Esztergom hade de förresten en av de största katedraler jag någonsin sett ute i landsorten. Den låg majestätiskt på en kulle alldeles bredvid Donau och det verkade vara massor av turister som stannade till där, dock inte jag som inte räknar mig som vanlig turist utan ”traveller”. Idag blev det camping i Dömös och här är det bara halva priset: 161 Forint (14 kronor). Det här är en liten håla med tusentalet invånare, men det ligger vackert beläget 200 meter från Donau och med rejäla berg på båda sidor. Hittills har jag ett snitt på 7,3 mil per dag och har spenderat 140 kronor om dagen, allt inkluderat.

Tisdag 11 juni. Odo 1893= 7,9 mil. Ett härligt åskväder under natten, där knallarna ekade vackert mellan bergen och dalarna. Här fick tältet en mindre prövning. Innertältet var helt torrt, men skarvarna på yttertältet var genomsura, dock inte den vanliga tältväven. Tyvärr är tältets innermått tilltagna för att husera dvärgar [och jag är bara 1,68 lång!] i tältet, men det är för sent att klaga nu. Jag drog ut på avresan så länge som möjligt för att tältet skulle hinna torka, men det var fortfarande lite vått när jag for. De första milen utefter Donaukröken var vackra och jag följde hela tiden Donau. Efter tre mil var jag i Szentendre där jag tog en (dyr) spaghetti och passade på att växla pengar.

Därifrån gick det dryga halvmilen med cykelbana eftersom det var förbjudet att cykla på stora vägen. Dock försvann denna cykelbana i tomta intet så småningom, så jag tvingades cykla över en mil på förbjuden väg in till Budapest. På vägen in till stan försökte jag hitta en lämplig camping (det skulle finnas flera enligt kartan), men hittade naturligtvis ingen. Nåväl, då letar jag väl upp ett vandrarhem då. Enligt kartan i vandrarhemsboken skulle det finnas ett nära vägen där jag kom in, men efter att ha snurrat runt ett längre tag gav jag upp. Då gick jag in och köpte cigaretter i det område där vandrarhemmet borde ligga enligt kartan, men där sa de att det låg flera kilometer därifrån. Camping eller vandrarhem? Jag satt ner, tog mig en funderare och såg att det låg ett vandrarhem ett par kilometer bort i vägens riktning. Efter lite snurrande dit också så fick jag reda på att det kostade 18 US-dollar per natt. Thank you and goodbye! Den här stan vill bara plocka mig på pengar så jag drar vidare söderut, eventuellt i riktning mot Balatonsjön.

Ut från stan var det samma problem som in: man fick inte cykla där. I slutet av en uppförbacke blev jag attackerad av två schäferhundar som dök upp från intet. Instinktivt sökte jag mig ut i körbanan. Som tur var kom inga bilar, annars hade jag lätt kunna blivit påkörd. Först sökte jag efter cykelpumpen för att kunna slå dem med, men först senare kom jag att tänka på kniven som jag har på övre ramröret. Från mitten av körbanan tog jag mig till andra sidan, beredd att fortsätta nedåt igen. Då kallade ägarinnan tillbaka vovvarna och jag kunde skärrad fortsätta uppför igen. Nu såg jag att det i utkanten av Erd skulle ligga en campingplats enligt kartan, så den riktade jag in mig på. Visst låg den i utkanten, men *före* istället efter [som kartan visade]. Tältet fick jag upp på rekordtid: 14 minuter, delvis tack vare att jag nu hade inner- och yttertält sammankopplat [jag hade tidigare helt plockat isär allt] och visste hur det skulle sättas samman. Säkerligen kan denna tid pressas ned ytterligare några minuter efter lite mer träning. Efter att ha fått upp tältet gick jag och tog mig en öl och lät tältet torka upp helt efter föregående natts regnande.

Som cykelväder har det varit en bra dag: molnigt med regnet hängande hela tiden, dock utan att falla ned. I morgon blir det en vilodag och så tar jag bussen in till Budapest för att utträta en del ärenden. På kvällen ringde jag morsan som blev glad, men berättade att operationen inte gick bra utan hon måste opereras om två veckor igen, denna gång för en knöl på stämbanden. I morron borde jag smörja kedjan (80 mil sedan sist), fast ännu hellre byta pedaler. Nu ikväll försökte jag lossa pedalerna för att ta med dom till stan, men det lögn i helvete att få loss dom [det behövs betydligt större verktyg än de jag hade med mig!]. Kanske att jag hittar någon verkstad som skulle kunna hjälpa mig vid någon av de större städerna vid Balatonsjön.

Efter ett par dagar här i Ungern märker jag att det inte är alltför dyrt, Budapest undantaget och säkerligen Balatonsjön, vilket verkar vara det ställe som jag är på väg till nu. Får se hur jag cyklar dit, för troligtvis får jag inte cykla utefter huvudvägen men i morron ska jag försöka få tag i en bättre karta. En reflektion som jag har gjort här i öst är, att trots att spriten är billig så är de mycket noga då de mäter upp centiliterna vilket är mycket stor skillnad mot vad jag upplevde då jag cyklade genom Sydeuropa. Sent på kvällen satt jag och tog en macka tillsammans med ett par danskar som är på motorcykelsemester.

Onsdag 12 juni. "Vilodag" (ha!). Vaknade tidigt och tog bussen in till Budapest. Där sökte jag upp järnvägsstationen där jag fick en detaljerad karta över stan. Först gick jag för att titta på den eventuella framtida mötesplatsen vid nationalgallerier [med en kompis i början av juli, se ovan]. Efter det gick jag den långa vägen till polska ambassaden för att skaffa visum. På vägen dit köpte jag även en bättre karta över Ungern för 6 kronor. Efter en mycket lång promenad så var jag framme och fick till min förfäran se en skylt som upplyste att de hade flyttat till andra änden av stan (därifrån jag kom). Det var bara att traska vidare. När jag äntligen kom fram så visade det sig att visumtvånget för svenskar blev avskaffat för tre veckor sedan, och detta hade jag säkerligen kunnat få bekräftat per telefon [nja knappast, eftersom jag inte hade tanken på att visumtvånget skulle avskaffas].

Väl inne i centrum så pratade jag en stund med Lasse och Marie från Falköping. Uppskattningsvis så har jag promenerat 1,5 mil idag och mina fötter ömmar. Dessutom har jag ont i vänster vad (redan innan jag började gå dagens promenad). Nu i kväll ska jag sätta mig ned med kartan och riktigt planera för morrondagen.

Torsdag 13 juni. Odo 1973= 8 mil. Var uppe med tuppen idag. 8:45 stod jag redo att fara, men campingvärderna hade ännu inte dykt upp så jag gick till affären bredvid för att köpa lite korb och en chokladkaka. Väl på väg ut från Erd försökte jag hitta en liten väg, som åtminstone fanns på kartan. Men det blev att hålla sig till stora vägen där man inte får cykla. I Százhalombatta försökte jag leta upp någon cykelväg längs Donau, men efter att ha irrat runt en timme gav jag upp och tog stora vägen igen. En mil senare fanns det dock en mindre väg som ledde till en färja över Donau. Väl på andra sidan, som är en jättestor ö, så cyklade jag de första kilometerna i något som liknade en tropisk regnskog. Efter ett tag då jag cyklat på en väg, modell gammal järnvägsvall, kom jag fram till Ráckeve där jag tog soppa till lunch. Sedan över en bro (biflod till Donau).

Vid en fika vid en parkeringsplats (buffé) talade jag lite "internationellt språk" med en person som inte tyckte jag skulle ge mig av till Dunaújváros. Varför vet jag inte, men jag siktade in mig på en stad tre mil längre bort. I Tass tog energin i kroppen slut [när blodsockernivån sjunker under en kritisk punkt blir jag helt knäsvag och orkar absolut ingenting], så jag var tvungen att vila ett tag. Då bestämde jag mig definitivt för att ändå fara till Dunaújváros som

låg en knapp mil bort. En ny färja igen till västra stranden av Donau, och campingen låg 500 meter från färjeläget. Detta är den hittills dyraste campingen (ca 35 kronor) så jag drar vidare i morron, troligen mot Balatonsjön.

Ikväll träffade jag två cyklande holländare (vad annars!) som jag språkade lite med, men de kunde för ovanlighets skull ganska dålig engelska. Som jag känner nu blir det en vecka runt Balatonsjön och senare vidare mot Tjeckoslovakien och Polen för att resa till Löparö [där mitt lantställe ligger], dvs. jag skiter i mina eventuella träffar med kompisar i Budapest den 5 och 6 juli. En anledning till detta är att det är omöjligt att klara sig på engelska språket, utan hela tiden får man försöka på tyska. En annan anledning är att det är ytterst få andra turister som kan engelska ute här i Östeuropa, och framför allt är det ingen som cyklar [det holländska paret var de första cykelturisterna som hade stött på]. En tredje anledning är att detta knappast är ett drömland för cykling: alla goda vägar är bara till för bilar och det finns inga parallella vägar för cyklister. Dessutom gräver Ungern större hål i plånboken än väntat, även om det är billigt efter svenska mått, men vilket annat land är inte det? Dock kan jag tänka mig att ett par veckor på Löparö knappast är billigt i jämförelse med dessa länder, även fast jag har gratis husrum.

Idag har jag varit ute i fyra veckor och jag har tagit anmärkningsvärt få fotografier. Visserligen är det gott om sevärda vyer men långtifrån alla passar att fotograferas med min Konica Pop. Annat vore det om jag hade en "riktig" kamera, men en sån vågar jag inte släpa med på en sån här resa. Ett och annat orosmoment, dock litet, skulle vara att det händer nåt här nere och jag har bara 17 dagar kvar på mitt reseförsäkringskydd. Så även detta är en viss anledning att dra sig tillbaka.

Fredag 14 juni. Odo 2092= 11,9 mil. En velandets dag. Det blåste utav bara helvete när jag vaknade och det var svårt att avgöra vindens exakta riktning. Vad jag tänkte göra var att ta färjan tillbaka och vid vägskälet avgöra om det skulle bli syd- eller nordlig riktning. Vid väg 51:s korsning stod jag en stund i valet och kvalet, till slut bestämde jag mig för söderut men vände efter 30 meter och åkte norrut. Efter 50 meter vände jag igen och tog en funderare. Det blev igen norrut. Med 13-14 kilometers fart tog jag efter 4 kilometer en östlig riktning p.g.a. vinden och den hårda trafiken.

I Kunszentmiklós letade jag efter ett matställe, men hittade inget så jag drog norrut igen i den fruktansvärda motvinden. Dessutom var det totalt öppna fält som drev på vinden ytterligare. Efter ytterligare tre mil var jag i Bugyi, där jag förgäves letade efter ett matställe, dock fick jag tag på en chokladkaka som räckte de 1,5 milen till Sziget-Szentiklós som ligger två mil före Budapest på den högra flodsidan. Där fick jag äntligen billig och bra mat, och personalen kunde även tyska.

Väl styrkt med mat gav jag mig i kast med Budapest som faktiskt blev "a piece of cake": Jag till och med ökade snittet från 19,9 till 20,2 km/h genom Budapest! Eftersom det var fredag eftermiddag så var all trafik på väg ut ur stan, så det var lätt att ta sig in. För att komma norrut fick jag genom slumpen en tätt trafikerad väg som var enfilig men mycket bred och där cykeln utan svårigheter fick plats hur bra som helst. Det var först efter 1,5 mil som det började kärva till sig, för då hade jag kommit ut på den stora vägen ut (väg 2/E77). I tre kilometer var jag tvungen att cykla på trottoaren och vid varje 100-150 kom det en vägkorsning där jag var tvungen att kliva av cykeln för den höga trottoarkantens skull. Sedan kom nästa bekymmer: Cykelförbud igen, men jag körde på ändå (som vanligt måste jag tillägga). I Dunakeszi hade de en campingplats som jag funderade att stanna vid eftersom det nu började komma ett par

ytterst lätta regndroppar (det har varit mulet och ca 20-25 grader, kallare ju längre dan har gått). Men eftersom jag vill komma lite längre för dagen innan jag når bergen före gränsen, så fortsatte jag.

En kilometer senare såg jag att det gick en färja till en ö i Donau där jag kunde cykla två mil för att sedan komma upp på huvudvägen igen. Den tog jag och alldeles i början av ön fanns en campingplats som jag åkte in på, men eftersom det bara var ett par stycken campare där så drog jag vidare norrut. Som tur är så har vinden avtagit efter hand. Två kilometer före bron över till vänstra stranden tog energin helt slut [detta kan komma helt plötsligt då dagens intag av mat och kroppens frigjorda reserver är förbrända. Jag orkar i stort sett inget och det påminner om en diabetesattack. Mycket obehagligt, därför brukar jag ha med choklad eller bananer som en sista reserv] och jag vågade inte fortsätta de fyra kilometrerna till färjan som skulle ta mig till högra stranden, utan åkte över bron.

Alldeles vid brofästet fanns en restaurang som serverade mig en härlig gulaschsoppa med potatis och detta till ett högst överkomligt pris. Nu stod jag i valet och kvalet om jag skulle fortsätta eller inte, men klockan var 18 och det låg en camping (Tahitótfalu) 100 meter däriifrån. Säkert dyrt där, tänkte jag, men "who cares". Jag blev glatt överraskad att priset endast var 210 forint (18 kronor). Över lag är de billiga här: 47 forint (4 kronor) för österrikiskt öl (Steffl) med "tjonga i" [dvs. lite mer procent än det vanliga]. Och rent och snyggt är det på campingplatsen, varför jag tror mig ha gjort ett bra val av camping. Tilläggas kan att jag igår kväll delade ett par öl med det cyklande paret från Holland, diskuterade cykling i allmänhet och så jämförde vi våra erfarenheter.

Igår köpte jag ett paket hemska cigaretter (Symfoni), men upptäckte sedan att det var lika billigt/dyrt med Marlboro 100:s [lite längre än vanliga cigaretter] och som smakar som cigaretter ska. Som det ser ut nu har jag på ett eller annat sätt målet inriktat på Krakow, Polens huvudstad i åtskilliga hundra år. Hur jag tar mig dit är en öppen fråga, men jag sitter just nu med kartan framför mig och planerar färdväg. Som det ser ut nu, efter att ha druckit "tre stora stark", så tar jag den snabbaste men tuffaste vägen dit. Men som jag brukar vela så hinner jag nog ändra mig ett par gånger. Efter att ha räknat ut avståndet till Krakow är det 35 mil dit den snabbaste vägen och 53 mil den lättare, en skillnad på 18 mil. Vilken väg jag än tar så verkar det finnas gott om campingplatser utefter. Men som sagt, det får väl bli "ödet/slumpen" som avgör som vanligt.

Tjeckoslovakien igen

Lördag 15 juni. Vaknar tidigt och bestämmer mig genast för den tuffare vägen. Alldeles utanför campingen fanns det ett morronöppet minilivs där jag köpte en korvbit och en härligt smaskig jättekanelbulle som jag glupskt tryckte i mig. Efter fyra kilometers cykling tog jag donaufärjan över till Vác, där det direkt började förbjuden cykelväg, vilket jag som vanligt sket i. Strax efter började, som befarat, bergochdalbanan, men den klarade jag av bra. I Rétság, ett par mil före gränsen till Tjeckoslovakien gick jag in på en restaurang för att spendera mina sista forint innan gränsen och fick mig ett par härliga rullader.

Väl ute från restaurangen stod den en annan cyklist [förutom det holländska paret den första långfärdscyklister jag hittills sett under denna ganska långa resa, en jätteskillnad mot andra långturer som jag har gjort] och studerade kartan. Jag frågade som brukligt "Where do you come from?" "Fråmm Sviiden", svarade han [jag visste nu direkt vilken stad han kom från, men inte vilken stadsdel]. Det visade sig att han kom från Backa på Hisingen och att vi bara

bodde två kilometer från varandra! Som vanligt språkade vi cykling, kartor och priser. Han hade kommit till samma slutsats som jag, nämligen att det inte alls är så billigt i Ungern och av den anledningen åkte tillbaka till Tjeckoslovakien (som jag). Vi är på väg åt ungefär samma håll, men har valt olika gränspassager, så det är inte omöjligt att vi stöter på varandra igen.

Vid gränsen hade jag 77 forint (7 kronor) kvar som jag spenderade på ett par Coca Cola och en salamimacka [det här låter ju som att det är riktigt billigt i Ungern trots att jag gnällt om motsatsen!]. Generös som jag är så gav jag hela 7 forint i dricks. Jag passade även på att växla 100 DM till kcs, men ångrade mig ganska snart (men då var det för sent). Jag har ju 600 kcs kvar sen förra gången och jag blir ju inte här så många dagar.

Efter gränsen var det inte alls så många kraftiga stigningar och jag behövde aldrig gå ned lägre än till trean på en sträcka av sju mil. Vid Dudince tänkte jag ta en bungalow, men de ville ha 200 kcs mot 120 för inhemska turister, dessutom är det bara ett par campare där [jag vill ju träffa folk!] och ingen restaurang har de. Istället gav jag mig av till campingen i Zvolen. Tolv kilometer före, i Dobrá Niva, stannade jag och fikade. Till min förfäran såg jag ett jätteberg torna upp sig, men det visade sig senare att jag hala tiden gick i en dalgång nedför. Ibland gick det kraftigt nedför, vilket gjorde att den sista milen avverkades mycket snabbt.

Det är en fin campingplats i Zvolen, men som vanligt hade de en järnväg bredvid: jag tror att alla campingplatser jag har bott på i sommar har haft en järnväg bredvid! [Hmm, låter som en viss överdrift]. Först ville de ha 375 kcs (75 kronor) för en trepersoners bungalow, men när värdinnan såg att jag ryggade tillbaka då priset nämndes så sa hon att jag fick den till priset för en säng, dvs. 25 kronor. Nu på kvällen har jag tvättat lite kläder och även handduk och shorts, som med tiden blivit genomskitiga. Odo=2221, vilket gör 12,9 mil. I morgon tar jag mig en vilodag och cyklar runt lite grann eftersom jag har betalt för två nätter. Nu på kvällen var jag in till stan och tittade lite, men det är väl knappast nån stad som är utsatt på världskartan.

Söndag 16 juni. En riktig vilodag där jag knappt lämnat campingen. På förmiddagen hängde jag ut tvätten på tork och försökte själv sola lite, men det var svårt att ligga still i solen. På eftermiddan tog jag en tupplur och åkte sedan ner på stan. Där blev det ett par glassar för 40 öre stycket, samt en stunds filosoferande i skuggan i en park.

Idag har det säkert varit uppemot 30 grader och hög luftfuktighet, vilket gör att det blir som i en bastu. Därför ska jag försöka komma iväg så tidigt som möjligt imorron. Hur jag åker har jag inte riktigt bestämt mig, trots ivrigt planerande under dagen [planeringen är en del av upplevelsen – att vara på väg nånstans och sedan få ett eller flera infall att byta mål. Med andra ord kan det beskrivas som ett mått av stor frihet, det som egentligen sätter gränsen är de pengar man har och den tid som finns till förfogande. Idag, mer än 20 år efter den första långturen på cykel, har jag delvis de ekonomiska medlen men långtifrån tid till förfogande – ett slags ekorrhjul där arbetet genererar de ekonomiska medlen, men samtidigt sätter ramarna för den tid jag kan förfoga över].

På kvällen träffade jag ett nygift par från Kalifornien som var på en 1,5-års smekmånad per cykel runt jorden. Odo 2228= hela 7 kilometer. Slutsummering av dagen: en total vilodag där jag gjort absolut ingenting!

Måndag 17 juni. I morse kom jag iväg redan 7:45 som tur var. Inne i stan petade jag i mig en bulle med fyllning, som gav energi långa vägar, samt köpte en chokladkaka. Idag har jag haft det största uppförslutet någonsin: i 44 kilometer gick det stadigt uppför, dock ”bara” de sista åtta kilometrerna med stigning där jag måste gå på ettan. I Banská Bystrica tänkte jag ta lunch men missade centrum, varför jag stannade för en fika och vattenpåfyllning i Staré Hory. Sen gick det spikrakt uppför och endast tack vare hushållningen med chokladkakan klarade jag mig till toppen, Donovaly, där jag fick gulasch och vattenpåfyllning.

Trots värmen och dessa enorma backar har det varit en underbar dag. Hela tiden har jag följt ”floder” och ibland har jag stannat och tittat efter fisk, vilket det verkar vara gott om i dessa fjäll-/bergsbäckar. Jag har även sett två hjortar idag, de var större än jag väntat mig och ungefär i storlek som renar [vi har sådana även i göteborgsområdet, men det visste jag inte då]. När jag kom upp till toppen i Donovaly så hade jag 15,4 i snitt men sedan bar det utför i tre mil. Den första milen var det sån lutning att jag var tvungen att bromsa när jag kom över 60 km/h. De sista två milen ner mot Ruzomberok trampade jag mycket lätt omväxlande på höga 5:an och 6:an [mina högsta växlar].

Väl nere i dalen slog värmen till som i en finsk ångbastu: säkerligen kring 30 grader och hög luftfuktighet. Sedan hade jag 17 kilometer till Dolny Kubin som jag fruktade enär jag på kartan bara såg höga berg och inga bäckar, och med blotta ögat såg jag heller ingen möjlighet till lämplig passage i någon dal. De första två kilometrerna var fruktansvärda: ingen större lutning, men det var som att cykla i en bastu. Men det gick ca en mil uppför med maklig lutning och det var ”bara” tre kilometer med riktigt uppförslut. Här blev jag passerad av en 14-åring som på sin lägsta växel gick 5 km/h snabbare än jag, och han plågades verkligen. Jag har svårt att förstå varför de har dessa ”racer-utväxlingar” när de bor i bergstrakter [jämför observationer från Spanien]. Sen bar det utför igen och över 9,2 mil har jag fått det fina snittet på 19,5 km/h.

I Dolny Kubin letade jag upp en Cedok som visade mig var campingplatsen låg (tre kilometer utanför stan). Nu var det tur att jag startade tidigt: jag kom fram 14:30 och nu under lågsäsong stänger receptionen en timme senare (även om jag säkert skulle ha fått plats om jag anlänt senare eftersom campingvärderna bor på stället, men det vet man ju inte innan).

Senare på eftermiddan tog jag en tur in till stan för att shoppa: fick tag på vykort och cykelolja (rengjorde kedjan), men jag var även ute efter att köpa en ny träningsoverall och T-shirt. I morse slängde jag mina slitna träningsoverallbyxor och det börjar bli problem med dragkedjan i overalljackan. Till rengöring av kedjan gick min slitna svarta T-shirt. Jag har nu på kvällen suttit i valet och kvalet om jag ska stanna en extra natt eller inte, men jag såg nu på väderkartan att det ska bli regn i morron så det passar utmärkt med en vilodag. Idag fick jag ingen bungalow, men väl ett rum med både bad och WC för 120 kčs (25 kronor). En annan anledning till att jag stannar i detta land är att jag har så mycket ”negerpengar” kvar och man får så dålig kurs då man växlar tillbaka.

Ett problem har jag dock haft idag: när jag tappade upp badvatten (de har faktiskt badkar) så rann vattnet ut och sedan kom det bara kallvatten! Ja, tänkte jag, när jag kommer tillbaka från stan så är varmvattenberedaren full igen. Icke sa Nicke. Eftersom jag är den enda gästen på denna stora camping hade de endast varmt upp vatten för en eller två duschar i ett par rum. Det känns väldigt tomt här när man är den enda gästen. De hade visst ett par gäster i helgen, men jag kan inte förstå varför det inte är fler gäster, för det är en utmärkt camping som ligger bra till.

I morron vilodag: en massa kaffe och "Carlsbader" ikväll, samt åska och regnprognos för i morron. Här alldeles bredvid campingen har de en utmärkt restaurang och jag blev nu ikväll serverad en av deras specialiteter: köttbitar inbakade i ett jättestort stekt ägg (61 kčs, 13 kronor). Odo=2332, vilket gör 10,4 mil.

Tisdag 18 juni. Odo 2383= 5,1 mil. Åka eller inte. Regnet hängde i luften, men jag beslöt mig för att fortsätta trots bakfyllan från igår. På väg in till stan fyllde jag på vatten från en källa (riktigt gott vatten). Inne i stan blev det en "hot dog" till frukost och en chokladkaka för den vidare färden. Vid Oravsky Podzamók svängde jag in på en mindre väg upp i bergen. Efter ett par kilometer började den rejäla stigningen jag väntat på. Som på beställning kom regnet också! Först sökte jag skydd under en gran, men den hjälpte inget vidare så jag fortsatte. Vid detta uppehåll kom det ikapp en tjeck från Mähren och som även han var ute och cykelturistade. En halvmil senare i Hrustin, där backen slutade, bjöd jag honom på en kopp kaffe. Därefter for vi vidare nerför mot Námestovo där det låg en camping en halvmil utanför.

Vid campingen vinkade jag av tjecken och gick in till receptionen. Ingen där och bara två campare. Då tänkte jag att jag söker upp ett hotell i stan istället, men precis bredvid campingen låg ett hotell som såg väldigt dyrt ut [det här var ett stort "högfjällshotell" i äkta östeuropeisk sextiotalsstil. Hade säkert varit väldigt flott en gång i tiden]. Dock gick jag in och frågade vad ett rum kostade – 92 kčs (20 kronor!). Jag slog till på stört och fick ett trevligt tvåpersonersrum på tredje våningen. Dock är hotellet öde: det finns mer personal än gäster. I stort sett verkar det som att västturisterna inte har upptäckt det här området, vilket ligger på en plåtå uppe i bergen på omkring 1000 meters höjd.

När jag kom ner från rummet för att bära upp trefacksväskan så hade de haft vänligheten att lyfta in cykeln åt mig och erbjöd sig att låsa in den under natten. Sedan gick jag ner och åt och eftersom jag inte förstod matsedeln fick det som vanligt bli en schnitzel. Men jag såg att bordsgrannarna fick fisk så jag la detta på minnet inför aftonen. Nåväl, iklädd shorts och regnjacka begav jag mig in till stan, en riktig håla, där jag köpte en T-shirt för 143 kčs (30 kronor). Inte speciellt billigt, men jag måste spendera mer pengar innan jag lämnar landet (jag är dryga milen från polska gränsen). Väl tillbaka på hotellet tog jag mitt första bad på drygt en månad. Härligt, men badkaret var ganska litet. Just nu klockan 17 har jag ätit en fisk och har beställt in en portion till. Attans vad kyparen tittade på mig då jag beställde en portion till: både för att jag är ett sånt matvrak och att fisken säkerligen är *mycket* dyrare än köträtterna.

Får se hur morronen blir. Endera stannar jag en dag till här och ger mig upp i bergen, eller så fortsätter jag in i Polen, eventuellt till Krakow (11 mil). Nu på kvällen är hotellet inte tomt längre utan har fyllts upp av två busslastar med ungdomar. Jag skrev några kort ikväll och det blev ett över. Detta skickade jag till statsminister Ingvar Carlsson och få se om jag får nåt i retur [faktiskt fick jag svar någon månad senare, med Ingvars egna namnteckning där han tackade för vykortet!]. På kvällen blev jag bjuden till bordet där Anton, en slovak som bor i Sverige sedan 20 år, och hans släkt satt. [Jag ombads att för hans släktingar berätta om min cykeltur på ett blandspråk mellan tyska och engelska. Aftonen var riktigt trevlig vill jag minnas, utav det jag minns]. Det blev både vått och sent i säng.

Polen

Onsdag 19 juni. Odo 2446= 6,3 mil. Jag var mycket svag i morse, men kom iväg vid 10-tiden. I Trstená stannade jag för att ta ett par hamburgare och bunkra cigaretter. Förgäves letade jag

efter en bank för att växla mina sista 400 kcs till sloty. Vid gränsen försökte jag växla dem i en polsk bank, men de hänvisade mig till Krakow. Dock fick jag växlat 100 DM och fick dryga halvmiljonen sloty. Vanligtvis brukar det vara bra kurs vid gränsen, men här tog de rackarna 5% i avgift (18 kronor). Nu började det mulna på ordentligt och kallt blev det. I en liten by stack jag in för att få lite mat. När jag kom ut var jag tvungen att ta på jeansen och dessutom kom det några lätta regnstänk.

När jag kom till Rabka såg jag att de stora molnen tornade upp sig så jag försökte hitta ett Orbis-kontor. Inget sådant fanns, men istället hittade jag ett hotellrum för 71 000 (ca 40 kronor). Rummet var ännu inte riktigt iordningställt så värdinnan bad mig komma tillbaka efter en halvtimme. Cykelbagaget ställde jag i trappan och när jag kom tillbaka hade värdinnan burit in det på rummet åt mig. Bra service!

På eftermiddan tog jag en promenad i ruskvädret och det är tur att jag har ett litet paraply med mig. Ännu nu kl. 19 regnar det och jag får se hur jag gör om det regnar imorron. Eventuellt stannar jag i Krakow ett par dar och tar sedan tåget till Gdansk. När jag var här i Polen för 13 år sedan kostade en öl på krogen 11 sloty, nu kostar det 8-10 000 sloty i butiken. Snacka om inflation! Prismässigt är väl Polen i paritet med Ungern. Värt att notera är att jag aldrig har sett så många redlost berusade människor mitt på dan som här i rabka. Det är ju till och med värre än i en svensk folkpark! Det verkar vara vanligt på krogen här att beställa in 1/3 liters läsk och en halvliter vodka [de håller upp vodkan i ett dricksglas, tar några rejäla klunkar och sköljer ner den värsta smaken med lite läsk direkt från flaskan]. Inte undra på att de blir fulla då!

Jag har haft en del backar idag, men inte med nån farlig stigning. Dock blev det dålig snitffart. Enligt kartan blir det en hel del backar mot Krakow också, men de sista milen lär det gå utför rejält. Mitt första intryck av Polen är att de har det eländigare här än i Tjeckoslovakien, men det kan ju kanske variera mellan olika distrikt. Alldeles innan jag skulle gå från restaurangen här på hotellet utbröt ett rejält slagsmål med åtta tio personer inbladade. Glasen yrde och det verkade som att alla slogs med alla, men inga rejäla smällar utdelades eftersom alla i vanlig ordning var aspackade. Redan strax efter klockan 21 gick jag till kojs.

Torsdag 20 juni. Odo 2520=7,4 mil. Drog iväg redan klockan 8 då dimmolnen började lätta. Första milen bara uppför och vid fikarasten hade jag 13,7 i snitt, men sen bar det utför i flera mil. Vägen var allmänt dålig och det fanns ingen vägren. Mycket trafik, så jag körde med hjärtat i halsgropen. Från Mysterice (tre mil före Krakow) blev det fyrfilig väg med väl tilltagen vägren. Tack vare bra kartor hittade jag snabbt till vandrarhemmet i Krakow (ett av dom), där jag fick lämna mitt bagage (det var egentligen middagsstängt). Vandrarhemmet här är ett av de mest egendomliga jag varit på: för det första är det ingen könsindelning för rummen, för det andra så ligger det i ett kloster/prästseminarium!

Nere på stan växlade jag lätt in mina kvarvarande tjeckiska kronor. Eftersom jag redan lessnat på det här landet – dock är Krakow en sevärd stad – så försökte jag hos Orbis boka ett tåg till Gdansk. När de hörde att jag ville ha med mig cykeln så hänvisade de mig till järnvägsstationen. Väl där så tyckte jag att det var ett sånt kaos att jag beslöt mig för att cykla upp, men nu ikväll såg jag på TV att det skulle bli regn imorron så jag får se vad jag gör.

Har idag bokat en billig biljett med färjan från Gdansk till Helsingfors. 51 DM kostade den, mindre än hälften än det vanliga priset. Tyvärr så var färjan fullbokad så jag fick bara däckplats. Eventuellt kan jag få en avbokad hytt då jag kommer ombord på färjan, vilken tar 28

timmar. Torsdag den 27 juni klockan 13.30 är inbokat och ankomsttid till Helsingfors är fredag klockan 18.30. Detta innebär att jag härifrån Polen måste sätta mig i telefonförbindelse med Yvonne [en kusin som bor alldeles nära mitt sommarviste], hur nu det ska gå till, men det ordnar nog sig.

Idag har jag växlat en väldans massa pengar: först 50 (51 DM – 350 000 sloty) för biljetten vilken måste betalas i hårdvaluta. Dessutom växlade jag in 50 DM eftersom det börjar lacka mot veckoslutet nu då bankerna är stängda, och det värsta som kan hända är ju att bli utan pengar. När han på banken frågade vilken valuta jag ville ha resecheckarna i, så drog jag öronen åt mig – går det att få i alla möjliga valutor? Inga problem, så jag växlade in ytterligare 50 DM i DM [dvs. resecheck mot kontanter] för att ha om det krisar. Det finns nämligen en massa växlingskontor här, men de tar enbart kontanter, varför jag är hänvisad till bankerna med sina öppettider.

I matväg har det idag blivit rekordlåga en korb med bröd och en hamburgare. Därför gick jag ikväll in till stan för att söka upp en restaurang, men hittade en kvällsöppen butik där jag köpte en bit emmenthalerost, en halv limpa samt tre öl till. Inalles kostade det 30 000 sloty (18 kronor), inte speciellt billigt i förhållande till Tjeckoslovakien, men ändå helt överkomligt. Vandrarhemmet kostar 50 000 sloty (30 kronor), men jag föredrar nog ett hotell om man kan få det för 40 kronor natten.

Fredag 21 juni. Midsommarafton, fast det tänkte jag på först vid 13-tiden. Startade redan 7:45. De första milen var det nästan bara uppför. I Olkusz började det regna så jag tog en lunchpaus. Under tiden gick regnet över i duggregn. Därefter cyklade jag 1,5 mil i regnställ [läsaren torde märka att jag helst vill undvika regn; cyklandet ska vara ett nöje, men jag njuter absolut inte av regn utan tar hellre då en ledig dag från cyklingen och hittar på annat]. Så småningom kom det bara ett och annat stänk och jag tog av regnstället igen. I utkanten av Katowice fick jag cykla på en motortrafikled, men det gör väl inget [nu börjar jag bli ganska luttrad!].

Vid Siewierz var det dags att äta igen och där talade jag lite med en äldre polska som kunde hyfsad engelska. Vi talade bland annat om vad skitigt detta område är [det heter Slask!]; ett av de skitigaste i Europa, och hon blev förfärad när hon såg att jag fyllde vattenflaskorna med deras kranvatten [jag brukar alltid dricka det lokala vattnet på mina cykelresor]. Vid infarten till Czestochowa såg jag för första gången en död människa: (troligtvis) en ung pojke som blivit påkörd vid ett övergångsställe och låg nu med ena armen utsträckt i en genomskinlig plastsäck.

Nu hade jag cyklat 12 mil och såg en campingskylt ”4 km”. Efter att ha cyklat en halvmil i obygdén vände jag tillbaka till huvudvägen. Nu började åter regnmolnen hopa sig och jag letade upp järnvägsstationen, dock efter att ha tagit en öl på en bar först. Det gick hur smidigt som helst: jag ritade upp på en lapp där det stod 1 * [streckgubbe] (student), 1 * [bild på streckgubben liggande i en säng] och 1 * [bild på cykel]. På två minuter hade jag fått min biljett till Gdansk. Dock ett litet ”problem”: tåget var fullbokat och de hade bara första klass kvar. Försiktigt frågade jag vad detta kostade – med cykeln kostade det 38 000 sloty (drygt 20 kronor!). Nu visade det sig att de hade bokat cykeln på ett godståg i morron och det kostade mig ytterligare 20 000 sloty (12 kronor) för att (förhoppningsvis) få den i Gdansk i morron bitti (50 mils resa).

Eftersom det är svensk midsommarafton beslöt jag mig för att supa mig full. Men, hela centrala stan är totalt torrlagd! [bara på öl, har ingen aning om varför] Jag var in på ett

varuhus där de inte sålde öl (jo, alkoholfritt), men väl vin och sprit. Efter lite velande (gick bland annat tillbaka till stationen för att bevaka mitt bagage), så köpte jag en halvliter Wyborowa som jag snart ska öppna. Odo 2661: 14,1 mil.

Lördag 22 juni. Odo 2705= 4,4 mil. Vaknade när tåget stod på stationen i Gdansk, så det var bara att skynda sig av. Kvällen innan fanns det inte en chans att korka upp vodka: ett tiotal poliser gick runt och kollade att ingen drack alkohol. Väl ombord på tåget öppnades dock flaskan, som jag till en början delade med en kille som studerade till landskapsarkitekt i Krakow. När han klev av så fortsatte jag med det som var kvar och jag fick väl i mig en 37:a ungefär, och sedan somnade jag in gott.

Väl i Gdansk, klockan 7 på morgonen, hämtade jag ut cykeln och vinglade iväg till färjetermi- nalen som låg 8 kilometer bort. Under natten hade någon stulit snoddarna som håller fast bagaget så jag fick spänna fast bagaget med vajerlåset, men det ramlade av hela tiden. Vid färjetermi- nalen var det stängt (jag ville boka om min biljett till i morgon söndag) så jag åkte in till stan igen för att söka upp Orbis. Även dom hade stängt men det fanns en person där som sa att jag kan åka till färjetermi- nalen klockan 16 i morgon. Inne i stan köpte jag även 6 flaskor vodka (= 3 liter) för 240 000 sloty (140 kronor).

Nu erinrade jag mig att jag sett en skylt ”Camping 2,5 km” nere vid färjetermi- nalen, så jag åkte tillbaka ännu en gång. Enligt campingkartan skulle de inte ha några bungalows, men i verkligheten hade det detta. De ville ha 160 000 sloty för en tvåpersoners stuga, men när de hörde att jag hade så lite pengar kvar så fick jag den för halva priset mot att jag ”bara använde ena sängen”. På kvällen gick jag ned till strandpromenaden här bredvid och köpte halstrad strömning [borde nog ha varit sill eftersom gränsen för sill/strömning går en bit ovanför Kalmar] som jag sköljde ned med ett par pilsner, sedan blev det tidigt i säng.

Söndag 23 juni. Vaknade vid 7-tiden och såg att färjan skulle komma in klockan 8:30. Då måste biljettexpeditionen vara öppen också, tänkte jag, och cyklade dit. Där fick jag höra att eftersom jag var däckspassagerare så behövde jag inte boka om. Väl tillbaka på campingen hällde jag över två liter vodka i vattenflaskorna [jag hade två 75-centiliters flaskor i ramklykan och en 50-centiters ”reservflaska” på nederdelen av främre ramröret, strax bakom framhjulet], både för att lura tullen i Finland och få bättre plats i packväskorna.

Sedan tog jag en tur till Sopot och Gdynia, för att sedan på eftermiddan komma tillbaka för att packa [I Sopot framkallade jag flera filmrullar till förmånligt pris. Staden är en kurort, men var 1991 mycket nedgången, fast man kunde se att byggnaderna hade varit mycket vackra]. Vid färjetermi- nalen träffade jag Anders från Falun som läste teknisk fysik på KTH. Eftersom jag kom med cykel fick jag åka ombord först av alla [jag har ett otal gånger kört ombord på färjor med cykel, nästan alltid får man endera köra ombord först *eller* sist], vilket samtidigt innebar att jag blev först på väntelistan för hyttplats. Hytten kostade hela 180 finska mark (ca 275 kronor), men det var den värd. På kvällen åt jag middag med Anders. Odo 2755= 5 mil.

[Detta kan sägas vara den egentliga cyklingsdelen av resan som startade 16 maj. 275,5 mil totalt. Snittet blev då över 39 dagar 71 kilometer per dag, inklusive cyklingsfria dagar].

Måndag 24 juni. Under dagen tog jag ett par öl med min checkiska rumskompis, som var doktorand i metallurgi vid Helsingfors universitet.

Tisdag 25 juni. Anländer till Helsingfors klockan 11:30 och klarar tullen galant (jag hade nu med mig 5 liter sprit!) [det här var ju långt före dagens EU-ransoner]. [Den 8 augusti for jag tillbaka i Göteborg].

Göteborg 12 februari
Henrik Tallgren